

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **Ing. B. Z.**, pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na verejnom zasadnutí 6. novembra 2008 v Bratislave odvolanie prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 13. februára 2008, sp. zn. PK – 1 Tš/11/2005 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006, odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Špeciálny súd v Pezinku rozsudkom z 13. februára 2008, sp. zn. PK-1 Tš/11/2005, podľa § 226 písm. b/ Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006, oslobodil obžalovaného Ing. B. Z. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 1/05, z 18. augusta 2005, pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods.1 písm. a/ Tr. zák., v jednočinnom súbehu s trestným činom prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

v služobnom pomere policajta Policajného zboru Slovenskej republiky, zaradeného vo funkcii riaditeľ Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Ž., pri výkone svojej právomoci zabezpečoval prostredníctvom Ľ. S. výmenu evidenčného čísla pre žiadateľku D. T. na motorové vozidlo zn. Mercedes Benz ML 320, ev. číslo X., za nové číslo troch rovnakých číslic mimo poradia žiadateľov, za čo si dal sľúbiť úplatok 15 000 Sk

a dňa 7. januára. 2005 v čase o 09.25 hod. v Ž., v budove Okresného dopravného inšpektorátu vo svojej kancelárii prevzal úplatok 10 000 Sk od Ľ. S. a následne bol zadržaný políciou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že s názorom súdu na hodnotenie veci sa nemožno stotožniť. Použitie agenta podľa § 88b Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006, bolo v súlade so zákonom. Príkaz na použitie agenta vydal sudca pre prípravné konanie, ktorý je garantom použitia takéhoto dôkazného prostriedku. V osobe obžalovaného sa jednalo o verejného činiteľa a k návrhu na vydanie príkazu na použitie agenta boli okrem výpovede svedka S. predložené aj záznamy operatívnej zložky polície, z ktorých vyplýva, že obžalovaný by spáchal taký trestný čin aj vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný.

Podľa názoru prokurátora sa nemožno stotožniť ani s tvrdením súdu, že žalovaný skutok mal umelo vytvorený dej. Jednalo sa o reálny dej, kedy D.T. prejavila záujem o výmenu evidenčného čísla bez čakania, mala záujem o evidenčné číslo pozostávajúce z troch rovnakých čísel a svedkovi Smetanovi dobrovoľne vydala vymieňané evidenčné čísla, doklady k vozidlu a peniaze na zakúpenie kolkových známok.

Hodnovernosť výpovede svedka S. nebola výraznejšie spochybnená. Charakteristika tohto svedka obžalovaným a svedkami JUDr. Z. a Ľ. Ř. je neobjektívna.

Obžalovaný mal príležitosť skutočnosť, že je podplácaný proti svojej vôli oznámiť svedkovi V., čo neurobil. Z rozhovoru medzi obžalovaným a svedkom S., ktorý bol zaznamenaný a prehratý na hlavnom pojednávaní vyplýva, že atmosféra v kancelárii bola priateľská.

Všetky zadovážené dôkazy nasvedčujú tomu, že obžalovaný Ing. Z. sa dopustil žalovanej trestnej činnosti. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. vrátil vec Špeciálnemu súdu Pezinok, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým

mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo a tak dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné.

V úvode je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci už Špeciálny súd v Pezinku rozsudkom z 5. septembra 2006, sp. zn. PK – 1 Tš 11/2005, uznal obžalovaného Ing. B. Z. za vinného z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v jednočinnom súbehu s trestným činom prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v znení účinnom do 1. januára 2006 a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní štyridsaťdva mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Obžalovanému Z. uložil i peňažný trest vo výmere 10 000 Sk, pre prípad jeho úmyselného zmarenia mu uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní dva mesiace. Súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu spojenú s právomocou verejného činiteľa na štyri roky.

Na podklade odvolania obžalovaného Ing. B. Z., Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 22. júna 2007, sp. zn. 2 Toš 40/2006, podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok v celom rozsahu a na základe § 259 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Špeciálnemu súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Dôvodom pre takéto rozhodnutie odvolacieho súdu bola nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, okolnosť, že sa súd nevyrovnal so všetkými dôkazmi významnými pre rozhodnutie, pri hodnotení dôkazov nepostupoval dôsledne v intenciách ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por., dôkazy nehodnotil vo vzájomných súvislostiach a prihliadal iba na tie dôkazy, ktoré vyznievali výlučne v neprospech obžalovaného, čím vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení a na objasnenie veci, najmä na preverenie obhajoby obžalovaného bolo potrebné dôkazy opakovať a vykonať aj nové dôkazy, o vykonanie ktorých žiadal obžalovaný.

Prvostupňový súd po zrušení veci postupoval v súlade so zákonom a doplnil dokazovanie v smere a rozsahu požadovanom odvolacím súdom. Vypočul svedkov R.Č., P.R., MUDr. J.V. a J.M. Ani z výpovedí týchto svedkov nevyplývali žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by mal súd preukázať, že obžalovaný Ing. Z. by mal v súvislosti s výkonom svojej funkcie, sklony ku korupčnému správaniu.

Výpoveď svedka R.Č., okrem iného len potvrdila okolnosti zachytené aj na zvukovom zázname, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prehrávaný, že reakcia obžalovaného bola na

ponúkané peniaze svedkom S. odmietavá a vyjadril sa v zmysle „ja neberiem do boha, ja neberiem“.

Svedkovia P.R. a JUDr. Ľ. Ř. sa síce priamo ku skutku vyjadriť nevedeli, ale podporili iné v konaní produkované dôkazy potvrdzujúce obranu obžalovaného, že celá vec bola na neho vykonštruovaná svedkom S. Tiež potvrdili, že obžalovaného poznali ako protikorupčného policajta a potvrdili, že konanie svedka S. malo byť akýmsi vyrovnávaním si sporov z minulosti medzi ním a otcom obžalovaného.

Prvostupňový súd po doplnení dokazovania opätovne hodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a správne ustálil záver, že skutok tak ako bol ustálený v skutkovej vete rozsudku sa stal, ale mal umelo vytvorený dej. Vznikol na základe činnosti orgánov činných v trestnom konaní, ktoré výlučne na základe výpovede svedka S., bez ďalšieho preverenia a verifikovania jeho tvrdení, podali na súd návrh na vydanie príkazu na použitie agenta a potom pomocou neho vytvorili skutkový dej, ktorý sa stal podkladom pre trestné stíhanie obžalovaného. Samotná skutočnosť, že príkaz na použitie agenta vydáva sudca pre prípravné konanie, ešte nezavazuje súd povinnosti hodnotiť tento dôkaz ako každý iný v tom smere, či bol vykonaný zákonným spôsobom a tiež z hľadiska jeho hodnovernosti vo vzťahu k iným vykonaným dôkazom. Odvolací súd musí opäť konštatovať, že takýto zásah štátu do skutkového deja, resp. taký podiel na konaní osoby, ktorého dôsledkom je trestná kvalifikácia jeho konania je neprípustný a takýto postup orgánov činných v trestnom konaní je treba považovať za extra legem. Dôkazy zadovážené takýmto postupom sú od začiatku nezákonné a v trestnom konaní ich preto nie je možné použiť.

Jediným v konaní produkovaným dôkazom a to aj po zrušení veci a doplnení dokazovania, bola výpoveď svedka S. v pozícii agenta. Tento svedok si však podmienky, aby sa do procesného postavenia agenta dostal vytvoril iniciatívne sám, keď kontaktoval svedkyňu T. a ponúkol jej výmenu EČV mimo poradia a s tromi rovnakými číslami. Je síce pravda, že existovala reálna situácia, že svedkyňa T. mala záujem o zmenu EČV mimo poradia a mala záujem i o pridelenie EČV s tromi rovnakými číslami, avšak táto situácia nijakým spôsobom nesúvisela s obžalovaným, až kým ju nespojil s obžalovaným práve svedok S. tým, že sa na svedkyňu T. sám iniciatívne kontaktoval a ponúkol jej v tomto smere pomoc. Znovu treba zdôrazniť, že svedkyňa T. vypovedala, že ani ona ani jej manžel svedok S. T. obžalovaného nepoznajú, nikdy ich nekontaktoval, oni nekontaktovali jeho, nežiadali ho o výmenu EČV,

nikdy od nich úplatok nežiadal, a oni nikomu úplatok neponúkli. Vypovedali, že svedok S. sa sám iniciatívne ponúkal že im zmenu EČV vybaví. Svedok T. vypovedal, že počul aj to, že „...S. skrátka nainscenoval niečo tuná na pána Z. s nejakým úplatkom“.

Prvostupňový súd preto správne dospel k záveru, že pre použitie agenta neboli splnené zákonné podmienky, pretože neboli získané žiadne poznatky o úmysle obžalovaného Ing. Z. spáchať trestnú činnosť aj bez použitia agenta, čím sa konanie svedka S. v procesnom postavení agenta dostalo do rozporu s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, s Ústavou Slovenskej republiky i Listinou základných práv a slobôd.

Bližšie k otázke posúdenia zákonnosti použitia agenta v posudzovanej veci odvolací súd poukazuje i na svoje stanovisko vyjadrené už v uznesení z 22. júna 2007.

S ohľadom na tieto dôvody, odvolací súd odvolanie prokurátora považoval za nedôvodné a ako také ho postupom podľa § 256 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. novembra 2008

Vypracovala: JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová

JUDr. J. M a j c h r á k , v.r.
predseda senátu